

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 882020272
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:882020272.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcov: 1/ J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X H. XXXX/XX, Y. X. V. a 2/ P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, Y. X. V. proti žalovanému: G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, Y. X. V., právne zastúpenému: E.. Miroslav Pilát, advokát so sídlom Jarmočná 369, Hanušovce nad Topľou, IČO: 51 003 007, v konaní o zaplatenie 1.935,20 eur s prísl., o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C 5/2020 - 45 zo dňa 21.05.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie bez nariadenia pojednávania podľa § 273 CSP z dôvodu nevyjadrenia sa žalovaného k žalobe napriek výzve súdu a poučení o možnosti takéhoto rozhodnutia. Rozsudok bol doručený žalovanému 31.12.2020 a následne dňa 11.05.2021 bol doručený návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
3. S poukazom na ustanovenia § 277 ods. 1 CSP, § 277 ods. 3, § 105 ods. 1 CSP a § 2 ods. 3, § 11 ods. 1, § 13 ods. 1, 4, § 18 ods. 1 až 5, § 29 ods. 1, 2, 3, § 30 ods. 1, 3, 4, 5, § 32 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, § 33 ods. 1, 2, 8 Zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je dôvodné vyhovieť návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
4. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že nebolo spornou skutočnosťou to, že žalovaný má aktivovanú elektronickú schránku, do ktorej mu bolo dňa 30.10.2020 doručené uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, kedy lehota na vyjadrenie mu plynula do 14.11.2020. 15.12.2020 súd elektronicke zaslal žalovanému do vlastných rúk s fikciou doručenia rozsudok č.k. 4C 5/2020 - 19. Vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručovania bola 31.12.2020 správa úspešne doručená žalovanému, teda v tento deň sa žalovaný najneskôr mohol dozvedieť o rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný namietal túto skutočnosť, že sa dňa 31.12.2020 dozvedel o rozsudku pre zmeškanie, nakoľko fikciu doručenia nemožno považovať za okamih, kedy sa o rozsudku dozvedel, ale týmto dňom je až deň 26.04., kedy sa prihlásil do svojej elektronickej schránky a reálne sa dozvedel o tomto rozsudku.
5. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že pokiaľ má strana aktivovanú elektronickú schránku, súd má povinnosť prioritne doručovať do tejto schránky v súlade s citovanými ustanoveniami Zákona o e-

Governmente. Tento zákon je v postavení špeciálneho predpisu k ustanoveniam Civilného sporového poriadku a nie je na vôli strany sporu akou formou mu bude súd doručovať tieto písomnosti. Takáto povinnosť doručovania písomnosti do elektronickej schránky je daná kogentne. Pokiaľ súd doručoval písomnosti do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, musí žalovaný dôvod, kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel preukázať ako adresát elektronickej úradnej správy domáhajúci sa rozhodnutia orgánu verejnej správy o neúčinnosti elektronickeho doručenia, teda, že objektívne nemohol prevziať elektronickeú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, respektíve tu nastali dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickeú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie nie je od neho spravodlivé požadovať. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal opak, že najneskôr 31.12.2020 sa mohol dozvedieť o rozsudku pre zmeškanie, keďže mu správa bola úspešne doručená do vlastných rúk s fikciou doručenia. Z uvedeného dôvodu preto posledným dňom na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol deň 15.01.2021. Nakoľko návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol podaný po uplynutí prekluzívnej lehoty v zmysle § 277 ods. 3 CSP, bol tento návrh zamietnutý.

6. Súd prvej inštancie preto pre oneskorené podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neskúmal dôvody, pre ktoré žalovaný zmeškal lehotu na vyjadrenie k žalobe.

7. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie žalovaným, ktoré odôvodnil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/, pričom uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorej sa žalovaný mohol dozvedieť o existencii vydaného rozsudku pre zmeškanie podľa fikcie doručenia do 31.12.2020, a podľa ktorého lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uplynula 15.01.2021, nakoľko tento záver je v rozpore so znením § 277 ods. 3 CSP, podľa ktorého sa možno domáhať podania návrhu na jeho zrušenie do 15 dní od kedy sa o rozsudku dozvedel, teda nie od doručenia. V prípade, že by zákonodarca mal úmysel takto upraviť okamih „doručenia rozsudku“ bolo by to uvedené výslovne v zákone. V prípade ustanovenia § 277 ods. 3 CSP je začiatok plynutia lehoty na podanie návrhu viazaný na moment subjektívneho dozvedenia sa o tomto rozsudku, nie na okamih jeho doručenia ako to nesprávne argumentoval súd prvej inštancie. Z odpovede Národnej agentúry pre sieťové a elektronicke služby vyplýva, že žalovaný v období od 29.10.2020 do 30.04.2021 bol prihlásený do elektronickej schránky dňa 26.04.2021, kedy sa až nepopierateľne dozvedel o existencii uvedeného rozsudku a týmto dňom mu začala plynúť lehota podľa § 277 ods. 3 CSP. Odvolateľ poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu, na ktoré poukázal súd prvej inštancie nie je ustálenou súdnou praxou, a preto žiadal zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces / § 365 ods.1 písm. b) CSP/ odvolací súd uvádza, že dôvodnosť tejto námietky nebola zo spisu zistená.

14. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušení práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uvádza, že v odvolaní nebolo konkrétne uvedené akým konaním súdu malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo spisu odvolacím súdom nebolo zistené všeobecne namietané konanie súdu porušujúce práva odvolateľky na spravodlivý proces.

15. Rovnako namietaný odvolací dôvod, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 365 ods.1 písm. d) CSP/ odvolací súd zo spisu nezistil, pričom odvolateľ na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazovala. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

17. Doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“) formou elektronickej doručky odoslanej odosielateľovi (§ 29 ods. 3 zákona o e-Governmente).

18. Na potvrdenie doručenia elektronického dokumentu do vlastných rúk slúži elektronická doručka. Elektronickou doručkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov, ktoré sa elektronicke doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje (§ 30 ods. 1 zákona o e-Governmente). Potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia elektronickej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Údaje uvedené v elektronickej doručke sa považujú za pravdivé, až kým sa nepreukáže opak.

19. Úložnou lehotou je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

20. Elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje za doručenú:

ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

21. Možnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci, že elektronické doručenie je neúčinné, predstavuje poistku na zmiernenie účinkov prísnej fikcie doručenia v prípade, ak by tieto vzhľadom na konkrétne objektívne dôvody na strane adresáta boli príliš prísne. Orgán verejnej moci tak môže na návrh adresáta, ktorý nie je orgánom verejnej moci, rozhodnúť, že doručenie nie je účinné, (a) pokiaľ sa adresátovi podarí preukázať, že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo (b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať (§ 33 ods. 1 zákona o e-Governmente). Pôjde predovšetkým o situácie spôsobené zdravotným stavom fyzickej osoby, t. j. choroba, alebo napríklad aj situácia, že sa do jeho elektronickej schránky prihlásila osoba, ktorá na to nebola oprávnená. /porovnaj C.H.Beck,Civilný sporový poriadok, 1. vydanie, 2017, s. 388 - 393/

22. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie uvedenom v bode 31 odôvodnenia, podľa ktorého 15.12.2020 súd elektronicke zaslal žalovanému rozsudok, kedy vypršala úložná lehota s fikciou doručenia 31.12.2020. Je teda zrejmé, že elektronická úradná správa vrátane elektronického dokumentu sa považuje za doručenú po uplynutí úložnej lehoty, a to aj vtedy, ak sa o tom adresát nedozvedel. Výnimku z tejto situácie by tvorila skutočnosť, že by súd vzal do úvahy také dôvody, ktoré by adresátovi objektívne znemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, prípadne by mu umožnili jej prevzatie s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie by nebolo možné od neho spravodlivo požadovať. Takouto situáciou je aj zdravotný stav adresáta, no z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný prekonal S. M. v mesiaci X. a absolvoval povinné karanténne opatrenia a izoláciu. Následne bol uznaný práceneschopným od 15.03.2021 do 07.04.2021. Je teda nepochybné, že po prekonaní M. S. XXXX nepreukázal žiadne objektívne dôvody, ktoré by mu objektívne znemožňovali prevziať elektronickú úradnú správu. Nepochybne v mesiaci december XXXX až XX.marec XXXX žalovaný nepreukázal skutočnosti, ktoré by spôsobili neúčinnosť elektronického doručenia. To, že žalovaný vykonal prístup do svojej elektronickej schránky v období od 29.10.2020 do 30.04.2021 dňa 26.04.2021 nespôsobuje neúčinnosť doručenia rozsudku súdu prvej inštancie, a to, že by takéto doručenie nebolo účinným. Týmto spôsobom by bol prijatý výklad, ktorý by v podstate narušil stav právnej istoty, nakoľko bolo by ponechané na vôľu adresáta, kedy by sa tento prihlásil do svojej elektronickej schránky a až vtedy zistil informácie o doručení elektronických dokumentov. Takýto výklad odporuje základných zásadám Civilného sporového poriadku. Tak ako aj doručovanie písomnosti prostredníctvom pošty či iného doručujúceho orgánu, tak aj doručovanie písomnosti do elektronickej schránky je doručovaním, kedy platí fikcia doručenia v prípade splnenia podmienok, aj keď sa o tom adresát nedozvedel. V danom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ žalovaný si zvolil možnosť doručovania do elektronickej schránky, musí si byť vedomý následkov s tým spojenými. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné a postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 396 ods.1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok náhrady trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní boli úspešní žalobcovia, ktorým však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnili. V odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).